

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteckého a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce **JTR.**, se sídlem XX., proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu č.64282a, Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného čj. OÚPSŘ 392/2011-330-rozh. ze dne 16. 2. 2012,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje čj. OÚPSŘ 392/2011-330-rozh. ze dne 16. 2. 2012 se pro vady řízení z r u š u j e a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. Žalovanému Krajskému úřadu Libereckého kraje se u k l á d á p o v i n n o s t nahradit žalobci Jablonecké teplárenské a realitní, a.s. náklady řízení ve výši 3.000,-Kč, a to do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Ve svém ve výroku rozsudku označeném rozhodnutí ze dne 16.2.2012 zamítl Krajský úřad Libereckého kraje jako nepřipustné odvolání žalobce proti dodatečnému stavebnímu povolení, vydaném tehdy Městským úřadem Jablonec n/N čj. 32547/2011, sp.zn: 106/2011/SÚ/Za ze dne 15.3.2011. Poté, co opakuje odvolatelem uplatněné odvolací důvody a popisuje dosavadní průběh řízení, poukazuje na to, že stěžejním důvodem pro právní závěr o nepřipustnosti žalobcova odvolání proti dodatečnému stavebnímu povolení je následující zjištění. V průběhu správního řízení před stavebním úřadem bylo ověřeno, že stavba již byla odpojena od soustavy napojené na dálkový teplovodní systém, který je ve vlastnictví odvolatele. Proto již nemohou být subjektivní veřejná práva odvolatele nikterak zasažena dodatečným stavebním povolením, tím odvolatel pozbyl svého procesního postavení účastníka stavebního řízení podle § 27 odst. 2) z.č. 500/2004 Sb., a tudíž ani nebyl osobou oprávněnou podat odvolání proti dodatečnému stavebnímu povolení. Žalovanému proto nezbylo, než odvolání jako nepřipustné zamítnout podle § 92 odst. 1) z.č. 500/2004 Sb.

Žalovaný také neshledal žádný zákonný důvod pro přezkumné řízení či pro obnovu řízení podle § 94 a 100 z.č. 500/2004 Sb.

Žalobce Jablonecká teplotní a realitní, a.s. ve své včas podané žalobě navrhuje pro nicotnost a nezákonnost zrušit napadené rozhodnutí žalovaného a věc vrátit k dalšímu řízení žalovanému. Nicotnost je způsobena tím, že není v rozhodnutích obou stupňů uveden řádně okruh účastníků řízení. Nezákonností je pak nejen to, že nikdy nebylo rozhodováno o tom, že žalobce není účastníkem řízení a že s ním nebylo jako s účastníkem jednáno, ale zejména to, že žalobcovo zařízení je stále umístěno ve společných prostorách budovy, a byť je uvedeno do klidového stavu, tedy nikoli mimo provoz, tak i to, že podle energetického zákona má žalobce ze zákona právo odpovídající věcnému břemeni. Má tudíž právo na to, aby bylo ohledně jeho zařízení také ve stavebním rozhodnutí řádně rozhodováno v podmínkách, kterými by bylo uloženo stavebníkovi žalobcova práva šetřit. Dané skutkové okolnosti činí ze žalobce účastníka stavebního řízení podle § 27 odst. 2) z.č. 500/2004 Sb. Požaduje náhradu nákladů řízení, které nevyčísлил.

Žalovaný krajský úřad ve svém vyjádření k podané žalobě setrvává na správnosti napadeného rozhodnutí a navrhuje žalobu zamítnout. Poukazuje na to, že podle § 27 odst. 2) z.č. 500/2004 Sb. je účastníkem řízení jen osoba, která by mohla být rozhodnutím reálně přímo dotčena na svých právech, přičemž zdůrazňuje obsah pojmu „přímého dotčení“. V dané právní věci ale k takovému přímému dotčení dojít nemohlo, a to i v porovnání s důvody ust. § 109 z.č. 183/2006 Sb., které ale nelze v dané věci uplatnit, neboť smluvní vztah o dodávce tepla byl již výpovědí ukončen a došlo k odpojení pomocí kulových ventilů na zařízení žalobce a k odmontování měřicího zařízení. Tím sám žalobce uvedl své zařízení mimo provoz. Protože chybí hmotněprávní podmínka přímé dotčenosti práv žalobce v daném stavebním řízení, nebylo možno mu přiznat postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 2) z.č. 500/2004 Sb., a proto nezbylo, než jeho odvolání zamítnout jako odvolání nepřipustné.

Soud věc přezkoumal ve smyslu § 75 z.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) a dospěl k následujícímu závěru.

Předně konstatuje, že rozhodnutí netrpí nicotností, neboť bylo vydáno k tomu věcně příslušným správním orgánem podle platného a účinného zákona a z rozhodnutí je zjevný předmět řízení.

Soud se ale musí ztotožnit s názorem žalobce v tom, že s ním správní orgány obou stupňů nejednaly jako s účastníkem řízení, ač z obsahu správního spisu vyplývá, že jím byl.

Soud vycházejí i z právního názoru, vysloveného NSS v rozsudku čj. 9 As 47/2011-105 ze dne 14.9.2001, přijal tento závěr.

V dané právní věci bylo stavební řízení (dodatečné povolení stavby) vedeno podle § 129 odst. 3) z.č. 183/2006 Sb. a toto ustanovení výslovně odkazuje na řízení podle § 111 až 115 tohoto zákona. Prvým závěrem tudíž je, že pro určení okruhu účastníků řízení o dodatečném povolení stavby nelze aplikovat ust. § 109 cit. zákona. Přichází proto v úvahu určení okruhu účastníků stavebního řízení jen ust. § 27 odst. 2) z.č. 500/2004 Sb.

Je pravdou, že podmínka „přímého dotčení na právu“ je typickým neurčitým pojmem, který je nutno vyložit v kontextu se skutkovými zjištěními, zda poskytují dostatek podkladů pro závěr, že je dáno „potencionální“ přímé ohrožení práv osoby, trvající na svém účastenství či nikoli, jak je vykládá NSS např. v rozsudku sp.zn: 1 As 80/2008 ze dne 17.12.2008. O tom, zda osoba je či není účastníkem řízení, proto nerozhoduje odůvodněnost či přípustnost jejích jednotlivých námitek, ale jen reálná možnost přímého ohrožení jejích práv. Je vždy věcí dokazování, zda přímé ohrožení práv bude potvrzeno či vyloučeno.

V dané právní věci není sporu o skutkových závěrech žalovaného v tom, že: a) smlouva o dodávkách tepla byla vypovězena a žalobce provedl na svém zařízení relevantní opatření vč. jeho „zalepení“, přičemž tato zjištění provedl již stavební úřad a b) zařízení, které ale již nedodává teplo do domu, je stále zabudované do objektu a je umístěno ve společných prostorách domu. Jak z obsahu správního spisu vyplývá, a opak netvrdí ani žalovaný, že žádného důkazu hodnoceného v kontextu s důkazy dalšími nevyplývalo, že by „přímé dotčení na právu“ ve smyslu § 27 odst. 2) z.č. 500/2004 Sb. bylo vyloučeno. Tzn. opírá-li žalovaný svůj právní závěr, že žalobce není účastníkem řízení podle naposled zmíněného ustanovení jen o důkaz, že jeho zařízení i nadále umístěné v domě je mimo provoz, pak tento závěr je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.

Z uvedeného proto vyplývá druhý závěr, že zařízení ve vlastnictví žalobce, jehož právní statut vyplývá z energetického zákona, může být, alespoň jak vyplývá z doposud provedených důkazů, reálně ohroženo jak výstavbou, tak i provozem zařízení, jehož výstavba a fungování bylo předmětem dodatečného stavebního povolení.

Soud proto nemohl jinak, než konstatovat, že napadené rozhodnutí žalovaného trpí nepřezkoumatelností podle § 76 odst. 1, písm. a) s.ř.s., a proto nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení žalovanému.

Podle § 78 odst. 5) s.ř.s. je žalovaný vázán právním názorem, vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.

Žalobce měl ve věci úspěch, a proto mu náhrada nákladů řízení náleží podle § 60 odst. 1) s.ř.s. Žalobce žádné další relevantní náklady nedoložil, ze spisu jen vyplývá, že zaplatil soudní poplatek ve výši 3.000,-Kč, a proto jen v tomto rozsahu byla žalovanému uložena povinnost tento náklad žalobci zaplatit.

Žalobcem předložený důkazní návrh-odborný posudek dopadu odpojení objektu-je ohledně merita věci zjevně irelevantní, neboť soud řešil jen otázku (která byla též podstatou podané žaloby) účastenství žalobce ve stavebním řízení, tj. zda zamítnutí odvolání žalobce jako nepřípustné bylo vadné či nikoli.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 25. července 2013

Mgr. Karel Kostecký,
předseda senátu